

ARTS

Suplement a EL GIRONÈS

Fulla-III 24-Juliol
M CM X IX

N'ADOLF FARGNOLI I SES ARQUETES

Si aquesta nostra fulla d'art, tingués la sort d'ésser fruita i passada de mà en mà entre el jovent inquiet i dalerós de nostra urb, tal com entre altre mena de jovent hi son passades i fruites en diminutes cartolines efigies de femenina bellesa, nosaltres escriuriem aquestes ratlles amb veritable emoció, car no ignorem quines son les belles resultances de la exemplaritat, ni quina sia la eficàcia que per a el jovent te l'exposició d'un fet consumat i la indicació, clara i precisa, del exemple a seguir.

El cas de n'Adolf Fargnoli, l'avui habil i depurat artífex i l'ahir tot just inculte i ignorant obrer, és d'aquells que és per a tots com una mena de clarí desvetllador i focus poderosíssim de penetrants i scrutadores clarors.

Vet-el-aquí obrer desamparat i orfe de tota tutela; vet-el-aquí, jove net espantadís i fàcilment atuiblé, el cas admirable que pregona que és lo que pots i que és lo que deus fer, malgrat la teva ciutat ingrata, per culpa dels seus mals concellers i administradors, no t'allargui la ma, i malgrat un ambient de fredor i d'indiferència envolti fatídicament el camp ont ets forçat a desenrotllar-hi les teves primeres energies i a cantar hi les beceroles dels teus primers amors i entusiasmes.

N'Adolf Fargnoli es trovà com tú. Ell com tu, sentí dins les seves entranyes les inefables harmonies de la bellesa i de les arts i com tú experimentà aquells frisaments i aquella juvenença pruija que l'obligaren a projectar sos passos vers una certa direcció i uns determinats camins per dissort abandonats encara a casa nostra, erms i plens de tenebra, sense un senyal ni una fita que li parlessin d'una orientació, sense una font ni un ocell que li propor-

cionessin un corporal o espiritual adjutori.

Ell fou com tu, treballador en tasques feixugues i desaborides; ell com tu sentí la buidor de la incultura i les esgarriances de la orfandat espiritual; ell com tu hagué d'escometre i malferir els dracs de la fam i dels interessos de família.

Així es trovà ell, com tu mateix. Més ell que feu? Doncs, treballar, armar-se amb els èscuts impenetrables de la voluntat i de la austeritat, cenyir-se el cos amb la invencible armadura de la moralitat i, ferm en la escomesa i decidit fins al sacrifici, llençar-se i vencer. I vencer, fins arribar a un grau insospitat de heroisme i d'honor, fins assolir tot lo que li feia falta, fins a regenerar-se en el verdader sentit de la paraula, car es un com una nova naixensa, com una nova vinguda a aquest món lo que ell ha assolit, just per mitjà del seu treball i de la seva voluntat.

Així aquell que ahir era poc més que una desferia de la Humanitat, una fulla balba i erta del gran arbre de la Societat, ha esdevingut avui una de les seves flors més garrides, un dels seus tanyes més esponerosos, ric en coneixements, en sensi-

bilitat, en bon gust, en disciplines tècniques, en idealitat...

* * *

Aquest procés de perfeccionament de l'esperit, que acavem de exposar —i que ens congratulem oferint-lo, com exemple a imitar, a tots els artífexs gironins que sentin dintre seu la pruija de la perfecció — ve maravellosament acusat i palesat, en l'obra artística ja realitzada per En Fargnoli, que forma com una veritable escala graduada, cada graó de la qual es manifesta com un nou fruit més assaonat i més

